

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119012293
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119012293.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.04.2020, v trestnej veci obžalovaného L. N. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/52/2019 zo dňa 23.01.2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku
Obžalovanému L. N., nar. XX.XX.XXXX v T., bytom
V., I. T., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov

u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/52/2019 zo dňa 23.01.2020 bol obžalovaný L. N., nar. XX.XX.XXXX U. T., zdržujúci sa v obci V., I. T., t. č. od 19.09.2019 vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov, uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 10.09.2019 asi o 15.00 hod. v obci V., I. T. W. G.. T., cez neuzatvorenú bránu neoprávnene vošiel na pozemok rodinného domu č. 80/2 majiteľa Y. Ď., kde prešiel do zadnej časti dvora, odkiaľ odcudzil starú liatinovú vaňu v hodnote 11,33,- eur, kde obvinený sa uvedeného konania dopustil napriek tomu, že bol pre obdobný čin v predchádzajúcich 12 mesiacoch postihnutý, a to v blokovanom konaní Obvodného oddelenia PZ Kapušany, číslo bloku 17125509 s právoplatnosťou 02.08.2019, kde mu bola

uložená bloková pokuta 30,- eur pre priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a zároveň bol pre trestný čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, zn. OT/19/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.12.2018, kde bol uznaný vinným z trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona pri zistení dvoch priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona a nezistenia poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste, podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v zákonnej lehote písomne odvolanie, v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru, vzhľadom na rozsah, intenzitu zásahu do zákonom chráneného záujmu a povahu spáchaného skutku je uložený trest neprimerane prísny. Mal za to, že v danom prípade jeho konanie spočívalo v jednoduchej kriminalite, bez znakov sofistikovanej a plánovitej, ktorej základom bolo zlé rodinné a sociálne prostredie, jeho protiprávne konanie a kriminalita nevykazovalo znaky páchania na vyššej úrovni, resp. závažnejšieho spôsobu konania, pričom tu nemožno badať ani stupňovitú závažnosť, práve naopak, povaha a druh kriminality len reflektuje jeho nedostatočné zázemie a vytvára tak priestor na nápravu. Dodal, že podľa jeho názoru jeho konaním bola spôsobená len banálna škoda vo výške 11,33 eur, čo bola hodnota starej liatinovej vane, ktorú odcudzil, a preto uloženie tak vysokého trestu za tak banálny protiprávny čin by na neho nepôsobilo primerane a spravodlivo, pôsobilo by ako krivda, a preto ťažko splní účel jeho prevýchovy a individuálnej prevencie. Pokiaľ sa trestného činu dopustil v recidíve, nešlo o závažnejšie skutky a páchanie celkom jednoduchej kriminality ktorá sa nestupňovala a v tomto prípade recidíva samotná bola zohľadnená v podobe zvýšenia dolnej hranice trestnej sadzby, čo samotné už je prísnejším trestom. Okresný súd podľa obžalovaného dostatočne neindividualizoval uložený trest, neprihliadol a nevzal v úvahu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, hoci sa priznal k spáchaniu skutku a svoje konanie úprimne oľutoval, čo je zaznamenané aj v zápisnici o výsluchu obvineného ešte zo dňa 24.10.2019, v zápisnici zo dňa 19.12.2019 a aj v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 23.01.2020. Neprimeranú prísnosť uloženého trestu a nezákonnosť rozsudku videl obžalovaný aj z hľadiska zjednocujúceho stanoviska Najvyššieho súdu SR Tpj 55/2019 k aplikácii § 39 Tr. zákona. Okrem toho odvolateľ dodal, že od samého počiatku spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a prejavoval úprimnú snahu o nápravu, škoda bola nahradená a ujma napravená. Navyše napadnutý rozsudok považovala obhajoba za nedostatočne odôvodnený a teda nepreskúmateľný a ako taký za nezákonný. Navyše obžalovaný dodal, že je už obmedzený na slobode 7 mesiacov, jeho osobnosť je jednoduchá, ľahko čitateľná, bez zlomyseľnosti, ľahko ovplyvniteľná, ale aj formovateľná, bez patologických porúch, a teda bez okolností, ktoré by odôvodňovali osobitnú potrebu odňatia slobody v inej ako spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby. V podstate na základe týchto dôvodov obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a sám mu uložil miernejší spravodlivý trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, za zohľadnenia poľahčujúcej okolnosti priznania viny a jej oľutovania, ako aj spolupráce obžalovaného pri vyšetrowaní ním spáchaného trestného činu, čím nekládol prekážky orgánom činným v trestnom konaní a spoločnosti na uloženie a prijatie spravodlivého a primeraného trestu.

Len proti výroku o treste, ale v neprospech obžalovaného, podal v zákonnej lehote písomné odvolanie aj okresný prokurátor. V odôvodnení podaného odvolania sa nestotožnil s uloženým trestom odňatia slobody, lebo ho považoval, najmä vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, postoj k trestnej činnosti a najmä vzhľadom na jeho doterajšie odsúdenia, za neprimerane mierny a na nápravu páchatel'a nepostačujúci. Okresný prokurátor pritom poukazoval na to, že obžalovaný má 13 záznamov v registri trestov, prevažne pre trestné činy krádeže, kde naposledy bol odsúdený v roku 2018 pre trestný čin krádeže k trestu odňatia slobody na 12 mesiacov, ktorý trest 22.05.2019 vykonal a následne v krátkom čase po vykonaní trestu sa opätovne dopustil obdobnej trestnej činnosti. S prihliadnutím na doterajší život obžalovaného a jeho doterajšie odsúdenia, ako aj skutočnosti, že tento nikde nepracuje, je podľa názoru tohto odvolateľa možné konštatovať, že doteraz uložené tresty u obžalovaného nespĺnili svoj účel, že nemá snahu zabezpečiť si riadny zdroj príjmu na svoju obživu, keďže sa opakovane

dopúšťa majetkovej trestnej činnosti. V podstate na základe uvedeného okresný prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, prípadne aby pri zamietnutí odvolania obžalovaného tomuto sám uložil prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, v zmysle ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali svoje odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a nezistiac také chyby, po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že výrokom o treste bol porušený Trestný zákon, v dôsledku čoho bol obžalovanému uložený neprimeraný trest.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Odvolací súd len doplnil dokazovanie o prečítanie aktuálneho obsahu odpisu registra trestov a hodnotenia obžalovaného z výkonu väzby. Na rozdiel od obžalovaného, odvolací súd nezistil, že by odôvodnenie napadnutých výrokov bolo nedostatočné, a že by viedlo k ich nepreskúmateľnosti a dokonca k nezákonnosti. Navyše obžalovaný ani nespresnil, v čom by malo byť odôvodnenie napadnutých výrokov nepreskúmateľné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že odkazoval na záujem na dosiahnutí účelu trestu a na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona. Prihliadal na neprítomnosť poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zákona, zistiť dve priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h), m) Tr. zákona. K spôsobu a okolnostiam, vrátane následku trestného činu sa okresný súd a nestotožnil s tvrdením obhajoby, podľa ktorej bolo treba bagatelizovať a neprihliadať na tento skutok z dôvodu, že v čase spáchania skutku bola brána na pozemku otvorená, keďže v tomto prípade bol pozemok riadne oplotený a skutočnosť že v čase spáchania skutku obžalovaným bola otvorená brána, ktorá umožňovala jednoduchý prístup na pozemok, neumožňuje nazdávať sa, že takto otvorená brána vyzýva k vstupu na pozemok bez toho, aby bol obžalovaný na pozemok pozvaný alebo mu bolo dovolené tam vstúpiť. Okresný súd tak mal za to, že v čase, keď obžalovaný vstupoval na pozemok, konal tak s úmyslom spáchať trestný čin a odcudziť tak vec, ktorá mu nepatriala. Napriek tomu, že obžalovanému boli v minulosti opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, obžalovaný sa nenapravil a opätovne sa dopúšťal trestnej činnosti, a preto okresný súd považoval uloženie úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 2 rokov za zákonný a primeraný, obsahujúci tak požadovaný prvok represie, prvok individuálnej prevencie, ako aj prvok generálnej prevencie.

V zmysle ustanovenia § 34 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Okrem toho, hľadiská, na ktoré súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery najmä prihliada, sú podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, je potrebné uviesť, že podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, môže súd páchatelovi znížiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný.

Zo znaleckého posudku z vyšetrenia duševného stavu obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát hospitalizovaný v nemocnici na psychiatrickom oddelení v rokoch 2012 - 2018 pre poruchy psychiky a správania sa spôsobené užívaním alkoholu. Znalčka u neho zistila ľahkú mentálnu retardáciu, chronický alkoholizmus - závislosť na alkohole III. vývojového štádia podľa Jellineka, pričom obžalovaný odmieta liečbu tejto závislosti a je ku konzumu alkoholu nekritický.

Zo správy o povesti obžalovaného z miesta jeho trvalého pobytu vyplynulo k jeho pomerom, že si privyrábal zberom železa, zarobené peniaze používal na nákup alkoholu a cigariet, alkohol požíval denne a pod jeho vplyvom vyvolával v osade konflikty, viedol záhaľčivý spôsob života. Nebol ale prejednávaný komisiou ochrany verejného poriadku. Z oboznámeného bloku na pokutu na 30,- eur vyplynulo, že bol takto postihnutý za krádež tovaru v COOP Jednote dňa 02.08.2019. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že má doposiaľ spolu 13 záznamov v rokoch 2001-2018, z toho v úvodnom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, no v nasledujúcich prípadoch na odsúdenie je namieste prihliadať a z nich išlo o odsúdenia za prečiny krádeže až v ôsmich prípadoch, pričom z nich boli posledné tri odsúdenia za prečiny krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zákona, za ktoré od roku 2014 vykonal postupne uložené tresty odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, 8 mesiacov a 12 mesiacov, keď bol v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 0T/19/2018 odsúdený trestným rozkazom zo dňa 09.02.2018, právoplatným dňa 09.02.2018 na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal len 22.05.2019. Predmetný obdobný prečin tak spáchal ani nie do 4 mesiacov od výkonu predchádzajúceho trestu odňatia slobody. Mimo to vykonal uložený trest odňatia slobody už v 10 prípadoch odsúdenia. Z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva postih v 13 prípadoch v rokoch 2016-2019, z ktorých v 6 prípadoch spáchal priestupky proti majetku, naposledy dňa 02.08.2019.

Aj podľa zistení odvolacieho súdu vychádzajúcich z rovnakých dôkazov ako súd prvého stupňa, je obžalovaný špeciálnym recidivistom, ktorý majetkovú trestnú činnosť obdobnej povahy v podobe krádeží páchal už v nedávnej minulosti a aj v tomto prípade sa takej trestnej činnosti dopustil, hoci len nedávno vykonal trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Je zjavné a potvrdzuje to aj výpis z evidencie priestupkov, že má výrazné sklony k páchaniu majetkovej protiprávnej činnosti, čo si vyžaduje sprísniť trest oproti naposledy uloženému trestu.

Nakoľko, podľa vlastného priznania odcudzenú vec predal do zberných surovín aby si kúpil mimo iného aj alkohol a cigarety a ide o osobu, ktorá trpí chronickým alkoholizmom až III. stupňa podľa všeobecne uznanej klasifikácie alkoholizmu a nejaví snahu zbaviť sa takejto choroby, pričom nielen podľa správy o povesti, ale aj podľa výsledkov znaleckého skúmania jeho osobnosti, pácha trestnú činnosť, aby si alkohol zabezpečil, nemožno uznať odvolacie námietky obžalovaného, ktorými argumentuje svojimi pomermi a osobou ako skutočnosťami, ktoré by mali byť výraznejšie zohľadnené v jeho prospech. Je totiž stále na jeho rozhodnutí, aby aj v tomto, zmenil svoje správanie v záujme odstránenie príčin jeho trestnej činnosti. Odvolací súd nezistil prítomnosť mimoriadnych okolností vyžadovaných v § 39 ods. 1 Tr. zákona. Za okolnosti trestného činu vo všeobecnosti je potrebné považovať všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na hodnotenie závažnosti činu pre spoločnosť a tiež skutočnosti vplývajúce na hodnotenie možnosti nápravy páchatel'a. V zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona musí ísť o okolnosti nie bežné, ale svojou povahou za mimoriadne, ktoré by boli v prospech páchatel'a. Takými okolnosťami určite nie sú okolnosti predmetného skutku obžalovaného, keď obžalovaný vlastne zneužil situáciu, keď sa v oplotenom pozemku nenachádzal poškodený ako majiteľ odcudzenej vane a túto si obžalovaný neoprávnene prisvojil za okolnosti, že zberu železa sa bežne venuje. Jeho pomery a osoba nevytvárajú predpoklad pre zmiernenie trestu ani postupom analogickým k § 39 ods. 2 písm. d) Tr. poriadku, pretože ukladanie trestu odňatia slobody pri postupe uvedenom v § 39 ods. 4 Tr. poriadku by inak viedlo k zjavne neprimeranej dohode o vine a treste, keďže vzhľadom na okolnosti prípadu i vzhľadom na pomery páchatel'a by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom nebolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by nepostačoval aj trest ukladaný v rámci mimoriadneho zníženia trestu.

Odvolací súd nezistil ani prítomnosť poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. k) Tr. zákona. Nebola to aktivita obžalovaného, ktoré viedla k tomu, že poškodený získal do svojej moci späť odcudzenú

vaňu, ktorú predtým obžalovaný predal do zberných surovín za sumu 11,33 eur. Nakoľko obžalovaný bol odhalený ako páchatel' predmetnej trestnej činnosti len na základe aktivity poškodeného, ktorý sám zisťoval, či predmetná vaňa, ktorá mu z oploteného pozemku bola odcudzená a ktorú inak používal na zavlažovanie, nebola bez jeho súhlasu odnesená do nejakých zberných surovín a na základe následnej aktivity OČTK, nemožno prístup obžalovaného k odhaleniu svojho trestného činu hodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n) Tr. zákona.

Z vykonaných dôkazov, na ktoré okresný súd podrobne odkázal, vyplynul správnosť záveru zohľadniť dve vyššie uvedené priťažujúce okolnosti. Na druhej strane ale odvolací súd nemohol prehliadnuť, že pozornosti súdu prvého stupňa ušlo zohľadnenie priznania obžalovaného a prejavenia úprimnej ľúlosti, ktoré prezentoval na hlavnom pojednávaní vyhlásením o vine a s ktorým sa súd prvého stupňa aj stotožnil, keď toto vyhlásenie o vine prijal. Rovnako treba prisvedčiť obžalovanému, že v podstate po celé trestné konanie sa pri svojich výpovediach priznával a popisoval spôsob a okolnosti skutku v podstate v súlade so znením skutkovej vety. Výška spôsobenej škody bola, oproti závažnosti recidívy páchatel'a určujúcej základnú trestnú sadzbu, menej rozhodujúca. Ani povaha ani pomery obžalovaného, ako už bolo povedané, nevykazujú znaky takej mimoriadnosti, aby bolo namieste považovať ukladanie trestu v rámci trestnej sadzby úhrnného trestu odňatia slobody od 16 mesiacov do 36 mesiacov ako pre nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti, za neprímerane prísne. Odvolací súd tak pri ukladaní trestu u obžalovaného pritom zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zákona, keďže sa obžalovaný k trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval. U obžalovaného na druhej strane, obdobne ako okresný súd, zistil dve vyššie uvedené priťažujúce okolnosti. Spôsobený následok bolo možné napraviť a tak sa aj stalo. Podľa hodnotenia z väzby obžalovaný je hodnotený bez výhrad k jeho správaniu. S prihliadnutím na osobu obžalovaného a výšku naposledy uloženého trestu odňatia slobody, ktorý vykonal tak po zohľadnení všetkých zákonom vyžadovaných kritérií, dospel odvolací súd k záveru, že primeraným trestom odňatia slobody v tomto prípade je s použitím postupu aj podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Výrok o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody tak, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený, považoval odvolací súd za odôvodnený a zákonný.

Takto uložený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zákona vysokej závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, pomeru poľahčujúcej a priťažujúcich okolností, ako aj pomerom obžalovaného a možnostiam jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia trestných činov obžalovaného spoločnosťou.

Preto odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol o treste tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku a odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.